

Č. j. VZ/S88/02-153/2922/02-Št

V Brně dne 20. června 2002

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 6. 5. 2002 podle § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., na základě návrhu uchazeče Emila Wursta, nar. 31. 7. 1929, 17. listopadu 203, 530 02 Pardubice, ze dne 3. 5. 2002 na přezkoumání rozhodnutí zadavatele – Správa a údržba silnic Pardubického kraje, příspěvková organizace, Doubravice 98, 533 53 Pardubice, zast. ředitelem Ing. Miroslavem Němcem – ze dne 26. 4. 2002, o námitkách ze dne 26. 3. 2002 proti jeho rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky oznámenému uchazečům dopisem ze dne 15. 3. 2002 ve veřejné zakázce „dodávka jídelních kupónů na jednotlivé provozy“ zadávané výzvou více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky ze dne 6. 2. 2002 podle § 49 cit. zákona, rozhodl takto:

Zadavatel – Správa a údržba silnic Pardubického kraje, příspěvková organizace, Doubravice 98, 533 53 Pardubice – porušil ustanovení

- § 49 odst. 4 písm. a) cit. zákona tím, že nedostatečně vymezil předmět plnění veřejné zakázky,
- § 49 odst. 4 písm. c) cit. zákona v návaznosti na § 49 odst. 10 téhož zákona tím, že neuvedl v podmínkách výzvy jednoznačná kritéria hodnocení nabídek, a rovněž porušil ustanovení § 6 odst. 2 zákona, když nestanovil jako jedno z kritérií hodnocení nabídek podle ekonomické vhodnosti nabídkovou cenu,
- § 49 odst. 10 cit. zákona tím, že v záznamu o posouzení a hodnocení nabídek neuvedl dostatečný popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky.

Podle § 59 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., **s e** rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 15. 3. 2002 a zadání veřejné zakázky „dodávka jídelních kupónů na jednotlivé provozy“ **r u š í**.

O d ů v o d n ě n í

Zadavatel – Správa a údržba silnic Pardubického kraje, příspěvková organizace, Doubravice 98, 533 53 Pardubice, zast. ředitelem Ing. Miroslavem Němcem (dále jen „zadavatel“) – zaslal 5ti zájemcům o veřejnou zakázku výzvu ze dne 6. 2. 2002 k podání nabídky podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění

zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“), na veřejnou zakázku „dodávka jídelních kuponů na jednotlivé provozy“.

Zadavatel v podmínkách výzvy stanovil následující kritéria hodnocení nabídek:

1. Nejvhodnější (přijatelná nabídka s ohledem na dodržení zadávacích podmínek a nabízenou kvalitu služeb).
2. Dopravní náklad na jednotlivé provozy.
3. Možnosti použití jídelních kuponů.
4. Termíny dodání na místa určení dle požadavku zadavatele.

Z protokolu o otevírání obálek ze dne 26. 2. 2002 vyplývá, že nabídky podalo 5 uchazečů, všechny podané nabídky byly shledány jako úplné a postoupily do dalšího posuzování a hodnocení.

Zadavatel ustavil pro posouzení a hodnocení nabídek komisi, která nabídky posoudila a vyhodnotila podle kritérií uvedených v podmínkách výzvy. Jako nejvhodnější komise stanovila pro provozy Pardubice, Chrudim a Ústí nad Orlicí nabídku uchazeče Sodexho Pass Česká Republika a. s., Na Královce 31/4, 101 00 Praha, za niž jedná Ing. Miroslav Sedlák, člen představenstva (dále jen „Sodexho Pass“), jako druhá v pořadí se umístila nabídka uchazeče RESTKUPON spol. s r. o., U pergamenky 12, 170 00 Praha, za niž jedná Guillaume Bertier, jednatel (dále jen „Restkupon“), a jako třetí v pořadí se umístila nabídka uchazeče Le Cheque Déjeuner s. r. o., Koterská 1599/16, 140 00 Praha, za niž jedná JUDr. Jiří Opršal, jednatel (dále jen „Le Cheque Déjeuner“).

Zadavatel se s návrhem komise ztotožnil a výběr nejvhodnější nabídky oznámil uchazečům dopisem ze dne 15. 3. 2002.

Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podal dopisem ze dne 26. 3. 2002 uchazeč GASTROTICKET s. r. o., Brněnská 2558, 470 01 Česká Lípa, za niž jedná Karel Schwarzbach, jednatel (dále jen „Gastroticket“), námitky. Námitkám jmenovaného uchazeče zadavatel nevyhověl, což mu oznámil dopisem ze dne 5. 4. 2002, který uchazeč Gastroticket podle doručanky obdržel dne 9. 4. 2002. Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podal námitky dopisem ze dne 26. 3. 2002 rovněž uchazeč Emil Wurst, nar. 31. 7. 1929, 17. listopadu 203, 530 02 Pardubice (dále jen „Emil Wurst“), kterým zadavatel rovněž nevyhověl, což oznámil jmenovanému uchazeči dopisem ze dne 26. 4. 2002, který uchazeč podle doručanky obdržel dne 29. 4. 2002.

Uchazeč Emil Wurst, pro podání návrhu zastoupený na základě plné moci ze dne 3. 5. 2002 společností Gastroticket, využil svého práva a podal dopisem ze dne 3. 5. 2002, spolu s uchazečem Gastroticket návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „orgán dohledu“).

Dnem 6. 5. 2002, kdy orgán dohledu obdržel uvedený návrh faxem (dne 9. 6. 2002 poštou), bylo podle § 57 odst. 1 zákona v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., zahájeno správní řízení ve věci přezkoumávání rozhodnutí zadavatele o námitkách orgánem dohledu. Druhé vyhotovení návrhu obdržel zadavatel dne 9. 5. 2002 (poznámka orgánu dohledu – návrh uchazeče Gastroticket orgán dohledu vzhledem k odlišnému běhu lhůt pro

podání návrhu posuzuje samostatně, a to ve správním řízení vedeném pod č. j. VZ/S87/02-153).

Účastníky tohoto správního řízení podle § 58 zákona, jsou:

- zadavatel,
- Emil Wurst, v řízení před správním orgánem zastoupený na základě plné moci ze dne 22. 5. 2002 společností Gastroticket,
- Sodexo Pass,
- Restkupon,
- Le Cheque Déjeuner.

V návrhu uvedl uchazeč Emil Wurst následující skutečnosti.

Zadavatel porušil ustanovení § 49 odst. 4 zákona, neboť nestanovil rozsah veřejné zakázky a součástí kritérií hodnocení nabídek nebyla uvedena nabídková cena. Tím, že zadavatel nestanovil kritéria podle § 6 zákona došlo k netransparentnosti při hodnocení nabídek. Dále uchazeč Emil Wurst ve svém návrhu argumentuje, že v oznámení o výběru nejvhodnější nabídky zadavatel neuvedl pořadí dalších uchazečů a tím zabránil uchazečům účinně podat námitku

Uchazeč se svým návrhem domáhá zrušení zadání veřejné zakázky a vyhlášení nového výběrového řízení.

Zahájení správního řízení oznámil orgán dohledu jeho účastníkům dopisem č. j. VZ/S88/02-153/2433/02-Št ze dne 17. 5. 2002, ve kterém jim poskytl lhůtu, v níž se mohli ke zjištěným skutečnostem vyjádřit, popřípadě navrhnout doplnění šetření.

Na žádost orgánu dohledu ohledně zpracování nabídkové ceny uchazeče Emila Wursta, která je rozhodující pro výpočet správního poplatku, se vyjádřil zadavatel a Emil Wurst. Zadavatel dopisem ze dne 23.5. 2002 sdělil, že předpokládaná nominální hodnota jídelního kupónu byla 50,-- Kč, přičemž množství jídelních kupónů vzhledem k probíhající transformaci a organizačním změnám nebylo možno určit. Uchazeč Emil Wurst ve svém vyjádření ze dne 23. 5. 2002 uvedl, že hodnota zakázky nebyla uvedena v zadávacích dokumentech, proto se obrátil s žádostí na zadavatele, který, podle sdělení jmenovaného uchazeče, nebyl schopen množství jídelních kupónů, nezbytných pro zpracování nabídkové ceny, určit.

Po provedeném správním uvážení všech výše uvedených skutečností orgán dohledu rozhodnutím č. j. VZ/S88/02-153/2693/02-Št/Dh ze dne 3. 6. 2002 vyměřil uchazeči Emilu Wurstovi správní poplatek, který jmenovaný uchazeč ve stanovené lhůtě uhradil.

Na základě posouzení dokumentace o zadání veřejné zakázky, uvádí orgán dohledu následující rozhodné skutečnosti.

Ke stanovení předmětu plnění veřejné zakázky

Z dokumentace o zadání veřejné zakázky orgán dohledu zjistil, že zadavatel v podmínkách výzvy předmět plnění veřejné zakázky definoval takto:

„Předmětem zakázky je dodávka jídelních kupónů na jednotlivé provozy dle přílohy č. 1. cenová nabídka bude obsahovat seznam stravovacích zařízení, kde lze jídelní kupón uplatnit,

výši provize z nominální hodnoty jídelního kupónu, případně další výhody, které mohou vliv na rozhodnutí při výběru dodavatele. Dodávka jídelních kupónů bude rozdělena na dodávku na jednotlivé provozy viz: příloha č. 1“

Orgán dohledu konstatuje, že v podmínkách zadání veřejné zakázky není stanoveno množství jídelních kupónů, které zadavatel požaduje dodat, ani jejich nominální hodnota. Tím, že zadavatel nedostatečně vymezil předmět plnění veřejné zakázky, porušil ustanovení § 49 odst. 4 písm. a) zákona.

Předmět plnění veřejné zakázky a ostatní podmínky zadání veřejné zakázky, včetně způsobu hodnocení nabídek, musí být zadavatelem stanoveny jasně, srozumitelně a v souladu se zákonem tak, aby uchazeči byli schopni zpracovat své nabídky a jejich nabídky byly vzájemně porovnatelné. U některých veřejných zakázek je však komplikované stanovit přesný rozsah předmětu plnění veřejné zakázky za delší časové období, a lze konstatovat, že v některých případech to ani nelze. Dochází k situacím, že na krátké časové období je zadavatel schopen poměrně přesně definovat své potřeby, a tedy i předmět plnění veřejné zakázky, avšak na několik měsíců dopředu, nebo i let, může být stanovení přesného objemu předmětu plnění nereálné, neboť potřeby zadavatele ovlivňuje mnoho faktorů. Poněvadž jedním ze základních principů zákona o zadávání veřejných zakázek je transparentnost, je mj. kladen velký důraz na jasné a přesné definování předmětu plnění veřejné zakázky. Lze konstatovat, že pokud zadavatel není schopen buď sám, nebo i pomocí odborníků definovat předmět plnění přesně, tj. jeho rozsah, množství atd., na delší časové období, musí zadat veřejnou zakázku na období, na jaké předmět plnění definovat lze, a to např. pomocí jiných forem zadání veřejných zakázek (§ 49a, § 49b zákona). Pokud např. z dřívějších období vyplývá, že výkyvy množství požadovaných jednotek předmětu plnění veřejné zakázky se pohybují v rozmezí určitého menšího procenta (např. 5 %), a základ zůstává vždy stejný, lze stanovit rozsah předmětu plnění veřejné zakázky základem (např. 50 000 jídelních kupónů, s nominální hodnotou jednoho ks 50 Kč) a uvést, že v průběhu plnění veřejné zakázky může docházet ke změně potřeb zadavatele, a to v rozsahu $\pm 5\%$ (horní hranice však nesmí přesáhnout limit zvolené formy zadání veřejné zakázky), a cena případných změn bude vycházet z ceny jednotkové, kterou jsou uchazeči rovněž povinni v nabídkách uvést. Uchazeči o veřejnou zakázku tak zpracují své nabídkové ceny za 50 000 ks jednotek, které budou sloužit ke vzájemnému porovnání nabídek, resp. nabídkových cen uchazečů, podle kritéria hodnocení „nabídková cena“, a musí počítat s tím, že ve smlouvě bude stanoveno, že může docházet ke změně předmětu plnění veřejné zakázky v rozmezí stanoveném zadavatelem v podmínkách zadání. Orgán dohledu v odůvodnění svého rozhodnutí nemůže zpracovávat podmínky zadání veřejné zakázky, chtěl však zadavateli vzhledem k charakteru veřejné zakázky nastínit, jakým směrem se jeho postup má napříště ubírat.

K volbě kritérií hodnocení nabídek a ke zpracování záznamu o posouzení a hodnocení nabídek

Se stanovením předmětu plnění veřejné zakázky souvisí i zpracování nabídkové ceny, kterou uchazeči ve svých nabídkách navrhnou zadavateli za splnění veřejné zakázky (§ 2 písm. h) zákona), a kterou zadavatel poté musí hodnotit. Hodnocení nabídek zadavatel provádí buď podle výše nabídkové ceny nebo podle ekonomické vhodnosti nabídek v souladu s kritérii uvedenými v podmínkách zadání veřejné zakázky (viz § 6 zákona v návaznosti na § 49 odst. 4 písm. c) zákona a § 49 odst. 10 zákona). Pokud se zadavatel rozhodne hodnotit nabídky podle ekonomické vhodnosti, musí vždy přihlížet k výši nabídkové ceny, neboť nabídková cena je jednoznačným ekonomickým hlediskem. Tím, že zadavatel nestanovil jako jedno z kritérií

hodnocení nabídkovou cenu, porušil ustanovení § 49 odst. 4 písm. a) zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 zákona.

V této souvislosti orgán dohledu uvádí, že zadavatel použil jako jedno z kritérií hodnocení nabídek kritérium č. 2 „dopravní náklad na jednotlivé provozy“. Je však nutno konstatovat, že dopravní náklad na jednotlivé provozy, je pouze částí nabídkové ceny, jejíž definice je stanovena v § 2 písm. h) zákona (viz výše), a zadavatel tedy k výši nabídkové ceny ve smyslu § 2 písm. h) zákona při hodnocení nabídek nepřihlédl (§ 6 odst. 2 zákona), a v důsledku zadavatelem nepřesně stanovenému předmětu plnění veřejné zakázky (viz výše) uchazeči o veřejnou zakázku ve svých nabídkách nabídkovou cenu neuvedli.

K zadavatelem zvoleným kritériím hodnocení, zejména ke kritériu č. 1 „Nejvhodnější nabídka s ohledem na dodržení zadávacích podmínek a nabízenou kvalitu služeb“, orgán dohledu konstatuje, že se jedná o obecně stanovené kritérium, a z výzvy ani ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 26. 2. 2002 ani k ní přiložených tabulek hodnocení není zřejmé, jaké konkrétní údaje z nabídek uchazečů byly podle předmětného kritéria zadavatelem hodnoceny. Takové hodnocení tedy není transparentní a přezkoumatelné.

Obdobně nelze přezkoumat např. hodnocení nabídek podle kritéria č. 4 „Termíny dodání na místa určení dle požadavku zadavatele“, neboť zadavatel v podmínkách výzvy v bodě 2 „Lhůta plnění zakázky“ stanovil: „Termín dodání a množství jídelních kupónů na jednotlivé provozy bude vždy včas telefonicky nebo objednávkou upřesněn, zahájení dodávky bude neprodleně po podpisu smlouvy a s konečným termínem dodání k 31. 12. 2002“. Dále si zadavatel v bodě 8 podmínek výzvy vyhradil právo změnit termín plnění zakázky v souvislosti s objektivními příčinami v důsledku nepředvídatelných skutečností zjištěných v průběhu zadání veřejné zakázky.

Jeví se jako nadbytečné hodnotit „termíny dodání na místa určení dle požadavku zadavatele“, neboť požadavky zadavatele jsou podmínkou, a musí být tedy splněny, a pokud splněny nebudou, musí zadavatel příslušného uchazeče vyloučit z další účasti na veřejné zakázce, a to pro nesplnění podmínek zadání. Pro úplnost orgán dohledu uvádí, že zadavatel kromě bodu 2 a 8 v podmínkách výzvy žádné termíny plnění zakázky nestanovil. Zůstává proto otázkou, jaké skutečnosti zadavatel v rámci kritéria hodnocení nabídek č. 4 „Termíny dodání na místa určení dle požadavku zadavatele“ vůbec hodnotil. Protože však uchazeči obdrželi v předmětném kritériu stejný počet bodů, lze dovodit, že podmínky stanovené v bodě 2 a 8 splnili všichni uchazeči, a to shodně. Takto stanovené kritérium pro hodnocení nabídek nemá pro zadavatele pro vlastní vyhodnocení nabídek, které vyhověly podmínkám zadání veřejné zakázky, žádnou vypovídající hodnotu.

Postup zadavatele není transparentní, neboť zadavatel uchazečům předem nesdělil, co bude konkrétně hodnotit. Tím, že zadavatel neuvedl v podmínkách výzvy jednoznačná kritéria hodnocení nabídek, porušil ustanovení § 49 odst. 4 písm. c) zákona v návaznosti na § 49 odst. 10 zákona.

Obecně orgán dohledu k hodnocení nabídek dodává, že jestliže se zadavatel rozhodne pro způsob hodnocení nabídek pomocí více kritérií, měl by dbát především na vymezení základních, rozhodujících požadavků tak, aby celkový počet kritérií byl přiměřený rozsahu veřejné zakázky a umožňoval přehledné a jednoznačné hodnocení nabídek a byl v souladu s § 6 zákona. Kromě stanovení těchto kritérií musí rozhodnout i o stupni významu každého kritéria s tím, že na prvním místě uvede kritérium s nejvyšším stupněm významu pro splnění

veřejné zakázky. Dále mají v sestupném pořadí následovat ostatní kritéria až k poslednímu s nejnižším stupněm významu. Takto stanovená kritéria hodnocení nabídek jsou pro zadavatele závazná a rovněž i pro komisi pro posouzení a hodnocení nabídek, je-li zadavatelem ustavena. Uchazeči o veřejnou zakázku mají zájem zpracovat své nabídky podle podmínek stanovených zadavatelem a aby jejich nabídky podle stanovených kritérií uspěly co nejlépe. Aby byl zadávací proces transparentní, musí uchazeči předem vědět, podle jakých konkrétních skutečností budou jejich nabídky hodnoceny.

O posouzení a hodnocení nabídek musí zadavatel podle § 49 odst. 10 zákona pořídit záznam, ve kterém je povinen uvést popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Zadavatel v šetřeném případě v záznamu, resp. ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 26. 2. 2002 neuvedl popis hodnocení ani zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, čímž porušil ustanovení § 49 odst. 10 zákona.

Popisem hodnocení se rozumí uvedení zvoleného způsobu hodnocení, podle výše nabídkové ceny, nebo podle ekonomické vhodnosti nabídek, se stanovením stupně významu jednotlivých kritérií hodnocení, příp. objasňujícím principem přidělování bodů (poznámka orgánu dohledu – metoda přidělování bodů se ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek nachází) nabídkám v jednotlivých kritériích spolu s vysvětlením, proč té které nabídce byl přidělen konkrétní počet bodů, a jak se tedy nabídky v jednotlivých kritériích hodnocení liší. Skládá-li se kritérium (např. obecné kritérium) z více částí (podkritérií – která však zadavatel aby byl zachován transparentní postup musí v zadání veřejné zakázky, nebo v zadávací dokumentaci předem uvést), je nutné doložit, jak nabídky uspěly v jednotlivých částech (podkritériích), přičemž není dostačující předložit pouze tabulky s bodovým hodnocením, bez bližšího vysvětlení. V předloženém záznamu a přiložené tabulce hodnocení však skutečnost, proč byl dané nabídce v hodnoceném kritériu(ích) přidělen příslušný počet bodů a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, uvedeno není (pouze obecný popis k nabídce – jako např. 0% provize z nominální hodnoty jídelního kupónu, doprava na provozy zdarma, nulový skartační poplatek, dostatečná obchodní síť – není dostatečný). Hodnocení tedy není přezkoumatelné.

Pro úplnost orgán dohledu uvádí, že u formy zadání veřejné zakázky podle § 49 zákona není upraveno posuzování a hodnocení nabídek pomocí komise. Avšak i kdyby upraveno bylo, za celý průběh výběrového řízení včetně stěžejní části, jakou je hodnocení nabídek, odpovídá zadavatel. Zadavatel tedy musí provést hodnocení sám, případně ustaví-li si pro hodnocení nabídek komisi, musí stanovit její pravomoci a musí být podrobně o hodnocení nabídek informován, neboť odpovědnost za průběh výběrového řízení leží na zadavateli.

K oznámení o výběru nejvhodnější nabídky

K námitce uchazeče Emila Wursta, že zadavatel v oznámení o výběru nejvhodnější nabídky neuvedl pořadí dalších uchazečů a tím zabránil uchazečům účinně podat námitku, orgán dohledu konstatuje, že podle § 49 odst. 10 zákona „Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky zadavatel oznámí všem uchazečům ve lhůtě stanovené v odst. 7 a zároveň uchazeče poučí o možnosti podat námitku.“ Povinností zadavatele tedy je oznámit rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, tj. uvést v oznámení obchodní firmu uchazeče, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější, a poučit uchazeče, že mohou podat proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky námitky. Zákonem požadované údaje zadavatel v oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 15. 3. 2002, a jeho příloze – rozhodnutí zadavatele

o výběru nejvhodnější nabídky z téhož dne – uvedl. Orgán dohledu předmětný argument uchazeče Emila Wursta neshledal důvodným.

Závěr

Po posouzení případu ve všech souvislostech orgán dohledu konstatuje, že porušení zákona, která se týkají obligatorních podmínek zadání veřejné zakázky (vymezení předmětu plnění, stanovení konkrétního obsahu kritérií hodnocení nabídek), svým charakterem neumožnila jako nápravu uložit zadavateli pouze provedení nového výběru nejvhodnější nabídky. Pochybení zadavatele byla natolik závažná, že nápravu v šetřeném případě nešlo zjednat jiným způsobem, než zadání veřejné zakázky zrušit.

Zásada transparentnosti je spolu se zásadou nediskriminace a právem na přezkum, jedním ze základních principů, které je nutné dodržovat při výběrových řízeních, přičemž tyto zásady aplikuje a hájí i Evropský soudní dvůr ve své rozhodovací praxi v oblasti zadávání veřejných zakázek.

Na základě všech zjištěných skutečností orgán dohledu rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Petr Hanák
ředitel odboru

Obdrží:

Správa a údržba silnic Pardubického kraje, příspěvková organizace, Doubravice 98, 533 53 Pardubice, zast. Ing. Miroslavem Němcem

GASTROTICKET s. r. o., Brněnská 2558, 470 01 Česká Lípa, zast. Karlem Schwarzbachem
Sodexo Pass Česká Republika a. s., Na Královce 31/4, 101 00 Praha, zast. Ing. Miroslavem Sedlákem

RESTKUPON spol. s r. o., U pergamenky 12, 170 00 Praha 7, zast. Guillaume Bertier

Le Cheque Déjeuner s. r. o., Kotorská 1599/16, 140 00 Praha, zast. JUDr. Jiřím Opršalem

Na vědomí:

Emil Wurst, nar. 31. 7. 1929, 17. listopadu 203, 530 02 Pardubice